

har så travlt, som vi har, og at vi kan finde en procedure for, hvordan vi fremover gør det her på en bedre måde.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker for de generelt positive bemærkninger til forslaget. Regeringen er helt enig i, at det, der var baggrunden for udkastet til rammeafgørelse, jo var ønsket om – og selvfølgelig under fuld respekt for grundlæggende retsprincipper – både at forenkle og effektivisere procedurerne i forbindelse med gennemførelse af en beslaglæggelse af formuegoder eller bevismidler i et andet EU-land som led i retsforfølgningen af straffbare forhold.

Vi ved jo, at i den verden, vi lever i, hvor grænserne er nedbrudt, og hvor folk færdes frit, er der en risiko for, at også de kriminelle færdes frit, og formålet med denne rammeafgørelse er at sikre, at det ikke er så enkelt og ligetil og nemt at tage pengene med sig fra et land til et andet, hvis man har begået kriminalitet og forsøger at få udbyttet med sig.

De nuværende procedurer er meget komplicerede og tidskrævende, og derfor finder vi naturligvis også, at den afgørelse, der blev opnået politisk enighed om, var den helt rigtige vej at gå. Jeg synes, det er et skridt i den rigtige retning, og jeg må blankt erkende, at jeg har svært ved at forstå, at Dansk Folkeparti, der normalt går meget op i en effektiv retsforfølgning, på det her punkt er så negative over for forslaget. Det er jo først og fremmest for at sikre, at vi har nogle effektive regler, der fungerer.

Det er selvfølgelig også klart, at selv om fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret i, at den her sag har været grundigt drøftet i Folketingets Europaudvalg og Retsudvalget og den politiske enighed blev opnået for ganske lang tid siden i februar 2002, så er vi inde i den sidste hektiske fase af folketingsåret. Det græske formandskab lægger meget stor vægt på, at den her rammeafgørelse kan vedtages endeligt, så vi står dermed også i et dilemma. Men jeg vil meget gerne som foreslået af Retsudvalgets formand, fru Anne Baastrup, medvirke til en teknisk gennemgang af lovforslaget, gerne så hurtigt som muligt, herunder også belyse konsekvenserne bedre, så Folketinget føler, at forslaget trods alt har fået den behandling, som forslaget fortjener.

For så vidt angår fru Line Barfods spørgsmål, kan vi måske klare nogle af dem under den tekniske gennemgang, men jeg vil sige, at der jo er afslagsgrunde. Det er sådan, at en begæring om

gennemførelse af en kendelse om beslaglæggelse kan afslås. Det kan være af formelle grunde, f.eks. hvis det certifikat, der går med, er ufuldstændigt, hvis forholdet ikke er omfattet af positivlisten, og det ikke er strafbart i det land, der skal gennemføre beslaglæggelsen, hvis det vil være i strid med forbud om dobbelt retsforfølgning.

For så vidt angår spørgsmålet om immunitet eller særlige privilegier, drejer det sig bl.a. om advokaters tavshedspligt, som jo naturligvis stadig væk er underlagt den beskyttelse, som man absolut må holde fast i, og som hindrer beslaglæggelse.

Desuden vil reglerne i rammeafgørelsen ikke gribe ind i pligten til at respektere grundlæggende retsprincipper.

Jeg bør nok også føje til til fru Line Barfod, at der jo også er mulighed for en udsættelse af den her handling, og det er f.eks., hvis der allerede er gennemført en rådighedsbegrænsning, eller hvis det vil gribe ind i en igangværende efterforskning eller retsforfølgning.

Men jeg medvirker meget gerne til en teknisk gennemgang af forslaget og takker for den positive modtagelse fra de fleste partier her i salen.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu lover ministeren så en så grundig behandling, som vi nu kan få på denne her meget korte tid. Vil ministeren så også sende forslaget i ekspresbrev hos nogle af de organisationer, hvor det kunne være relevant? Det er bankerne, Forbrugerrådet, det er databranchen, Advokatrådet osv., som jo kunne komme med nogle invendinger, som kan være ganske relevante for det, vi skal se på, når vi skal afgøre, om der er noget, vi mener, ministeren skal slå for i udformningen af den endelige rammeafgørelse på det topmøde, der skal være inden udgangen af det græske formandskab.

Selv om ministeren siger, at der er nogle formelle afslagsgrunde, som f.eks. hvis begæringen ikke er god nok osv., så er det afgørende problem jo, at når det gælder de forbrydelser, der står på positivlisten, har vi ingen mulighed for at sige nej. Heller ikke selv om domstolen mener, at der ikke er noget grundlag overhovedet for den mistanke, der er rejst, kan man sige nej, hvis det er vedrørende en forbrydelse, der står på positivlisten.